

[Arnfast.]

rives, og det sker forhåbentlig i hurtigere rækkefølge end nu.

Wilhelm (VS):

Holdningen til det her projekt må naturligvis afhænge noget af, hvad der kommer til at stå af konkrete krav i de bestemmelser, boligministeren efter loven bemyndiges til at opstille; det er der jo kun en antydning af i selve lovteksten. Om projektet bliver andet og mere end olie på de oprørte vande, de med god ret oprørte vande, vil først fremgå, når man ser disse krav formuleret, og jeg vil da ikke forsømme lejligheden til at sige, at jeg synes, de anstændigvis bør være formuleret, inden lovforslaget er til anden behandling, idet det for enhver her må være ret afgørende for holdningen til hele komplekset at vide, hvad i hvert fald den nuværende boligminister har tænkt sig at benytte bemyndigelserne til.

At der er behov for nogle skærpselser her, turde være klart. Vi vil forsøge i arbejdet med dette lovforslag at få belyst, om det nu også giver en større garanti end de tidligere bemyndigelser, for sådanne har der jo været og er der i byggelov og boligtilsynslov.

Det sker bl. a. på den baggrund, at så vidt jeg kan se af aktstykkerne for år tilbage, de oprindelige og dem, der er kommet til ved ændringer af den ene og den anden af de her omtalte love, byggelov og boligtilsynslov, så har de daværende lovgivere i og for sig været i god tro. Nu havde de opstillet visse garantier, nu havde de givet visse bemyndigelser, nu var der mulighed for at gribe ind over for de direkte faretruende ting, der fandtes i den ældre boligmasse, også når det drejede sig om brandsikring.

Men det har jo vist sig, i hvert fald så vidt det står til Københavns kommunes nu af boligministeriet opbakkede fortolkning af disse bestemmelser, at de rakte rent faktisk ikke. Der kan ikke placeres noget ansvar. Der var ingen bemyndigelse. Og i hvert fald må man konstatere, uanset fortolkning eller ikke fortolkning af disse bestemmelser, at der ikke har været benyttet nogen bemyndigelse på de her felter.

Derfor må det også blive et vigtigt punkt for os under behandlingen af det her at prøve at få belyst: vil der ved dette lovforslags eventuelle vedtagelse være mulighed

for klart at placere et ansvar? Hvor kan det placeres i de forskellige tilfælde, og med hvilke konsekvenser kan det placeres? Ikke fordi det i sig selv er nogen løsning at få placeret noget ansvar, når først ulykkerne er sket, men simpelt hen fordi det nok er det eneste, der kan motivere til at forhindre, at disse ulykker sker igen og igen.

Denne snak om ansvar og forsøget på at trænge igennem, om det nu kan placeres efter dette lovforslags eventuelle vedtagelse, kan lyde meget mistroisk over for husejerne, over for de kommunale myndigheder m. v., og det er også meningen. Vi er meget mistroiske, og det er ikke uden grund, for Stengadebranden var jo ikke en tilfældig, lige pludselig. Det var en enkelt af en lang række brande, der har været i det område. Man vidste, det var superfarligt, man vidste, at der var disse rydningsproblemer derude, man vidste, at selve tilstanden af disse boliger gjorde dem til deciderede brandfælder. Men nu har vi mødt fortolkninger af byggelovens § 61, som siger, at kommunen havde ingen beføjelser til noget som helst. Kommunen kunne ikke bruge den dér, til trods for at der står, at når der er direkte fare for beboerne kan man pålægge det og det, og man kan i givet fald lade det udføre på ejerens bekostning. Det fortolker man nu: ja men det gælder da ikke sådan en bolig, der i sin tid har været lovlig.

Tilsvarende er der bemyndigelsen i boligtilsynsloven. Det er klart for enhver, at denne 20 pct. bestemmelse, endda kun hvert 5. år, ikke rækker ret langt. Men når man ser på, hvordan kommunerne har administreret, må det også være interessant at få oplyst, i hvilket omfang de overhovedet har benyttet denne bestemmelse om i det mindste at kunne forlange de projekter iværksat, som kan ligge inden for en 20 pct. beløbsramme hvert 5. år. Det er nok i meget ringe grad, at den overhovedet er blevet benyttet.

Der er selvfølgelig forskellige konkrete ting ved det her, bl. a. noget af det, hr. Kaj Hansen var inde på, men også sådan et spørgsmål — så vidt jeg kan se på lovteksten er der ingen garanti, i bemærkningerne ser det ud til, at det er tænkt som en garanti — som at opretningskontoen faktisk skal benyttes i stedet for at tage lån udenfor. Der står „kan“ i lovteksten, og der står noget andet i bemærkningerne, men er sådan